

РЕШЕНИЕ

№ 2027

гр. София, 29.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **285** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на А. И. А., чрез адв. М. С. срещу Решение от 03.11.2020 г., постановено по НАХД № 19975/2019 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 22-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 000604/08.11.2019 г. на началник Отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление при АПИ. В жалбата касаторът излага, че решението е неправилно и необосновано. Твърди, че съдът не е обсъдил доказателствата по делото в тяхната съвкупност. Сочи, че с подаването на заявката за заплащане на винетния стикер е изпълнена хипотезата на чл. 139, ал. 6 от ЗДвП. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение, а с него и процесното НП. Претендира разности.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез юрк. Р., оспорва касационната жалба. Подробни съображения излага в представен писмен отговор. Моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е основателна.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на А. И. А. срещу Наказателно постановление № 000604/08.11.2019г. на началник Отдел „Контрол и правоприлагане“, в Национално тол управление при АПИ, с което на основание § 21б, ал. 1 от ПРЗ на ЗИД на Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 139, ал. 6 от ЗДвП, затова, че на 10.06.2019 г. около 10:45 часа е управлявал ППС марка „Рено“. Модел „М.“ вид „влекач“ с рег. [рег.номер на МПС] по републикански път А 3, Автомагистрала „С.“, пътен участък С. - П., при километър 14+500. В резултат на извършена проверка от служителите на АПИ било установено, че за ППС с посочения регистрационен няма заплатена винетна такса, която да съответства на регистрационния номер и категорията на ППС. Проверяващите приели, че е налице извършено административно нарушение, което квалифицирали по чл. 139, ал. 6 от ЗДвП, за което съставили акт на водача. При предявяването на акта същия направил писмено възражение, че за същия автомобил е заплатена винетна такса по банков път. С Решение от 03.11.2020 г. по НАХД № 19975/2019 г. по описа на СРС, 22 състав е потвърдено Наказателно постановление № 000604/08.11.2019 г. на началник Отдел „Контрол и правоприлагане“, в Национално тол управление при АПИ.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна - страна в първоинстанционното производство, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при издаването на НП не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер.

При постановяване на решението първостепенният съд не е допуснал съществени процесуални нарушения. Оспореното решение е валидно, допустимо, но неправилно поради нарушение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 3 от ЗП винетната такса се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство след деклариране на регистрационния му номер, категорията на пътното превозно средство и периода на валидност и важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от собственика или ползвателя му. Нормата на чл. 10а, ал. 4 от ЗП регламентира, че при заплащане на винетната такса се издава електронна винетка, която представлява електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, удостоверяващ заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 и съдържащ регистрационния номер на пътното превозно средство, неговата категория, датата на заплащане на таксата и срока на валидност.

Следователно електронната винетка е документа, който съдържа декларираното от собственика или ползвателя, но този електронен документ се създава в информационната система на АПИ, а самият платежен документ - в случая платежно нареждане за извършено заплащане на винетна такса чрез банков трансфер,

удостоверява изпълнението на задължението за закупуване на електронна винетка и предоставя информация за данните, които задълженото лице е декларирало – регистрационен номер и категория на ППС, и периода на валидност.

От представените по делото доказателства /в частност платежно нареждане/ безспорно е установено, че на 10.06.2019г. [фирма], като наредител, е заплатил сумата от 134, 00 лева, представляваща плащане за електронна винетка за МПС с рег. [рег.номер на МПС] . Следователно при заплащането на винетната такса собственикът е изпълнил задължението си по чл. 10а, ал. 3 от ЗП като коректно е декларирал изискуемите от закона обстоятелства, в т. ч. и правилния регистрационен номер на автомобила. Несвоевременното отразяване на подадените от задълженото лице данни в информационните масиви на АПИ и съответно генерирането на електронен документ /електронна винетка/, удостоверяващ заплатена винетна такса за автомобила, за който е заявено плащане, няма как да бъде вменено във вина на лицето, управлявало ППС. Обстоятелството, че по независещи от лицето причини не е била издадена електронна винетка налага извода за липса на съставомерно деяние, което да бъде квалифицирано като административно нарушение по чл. 139, ал. 6 от ЗДвП, обуславящо санкционирането на А..

При анализ на тези факти, съдът заключава, че оплакването на касатора за неправилното му санкциониране с обжалваното НП е основателно, тъй като съгласно нормата, посочена от наказващия орган като нарушена, а именно чл. 139, ал. 6 от ЗДвП се изисква водачът на пътното превозно средство да е заплатил таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата (ЗП), а не да е активирал винетката.

Отделно от горното, дори и да е налице административно нарушение по чл. 139, ал. 6 от ЗДвП, в случая е налице маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН с оглед на установените по делото обстоятелства. Разкрива се по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с другите такива нарушения, и е типичен маловажен случай на административно нарушение. В случая не е настъпила вреда за бюджета, а дължимата такса е платена. Обществените отношения, обект на защита от разпоредбата на чл.139, ал. 6 от ЗДвП в случая не са засегнати по никакъв начин.

С оглед изхода на спора и липсата на претенции от страна на касатора за присъждане на разноски, настоящият съдебен състав не следва да се произнася.

Водим от горното, на основание чл. 221 и чл. 222 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 03.11.2020 г., постановено по НАХД № 19975/2019 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 22-ри състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 000604/08.11.2019 г. на началник Отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление при АПИ, с което на А. И. А., ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 139, ал. 6 от ЗДвП.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

